

КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ОСОБИСТОСТІ ЗЛОЧИНЦЯ У СФЕРІ НЕЗАКОННОГО ОБІГУ ПІДАКЦИЗНИХ ТОВАРІВ

УДК [343.9:343.37](477)

Костенко В.В.,
ад'юнкт докторантури
та ад'юнктури ХНУВС,
старший лейтенант міліції

Анотація: У даній статті автором розглянуто деякі аспекти кримінологічної характеристики суб'єкту злочину у сфері незаконного обігу підакцизних товарів. Представлені основні дані проведеного кримінологічного дослідження. Вказані соціально-демографічні ознаки особистості злочинця, та приведені окремі приклади з судової практики

Ключові слова: кримінологічний аналіз, особистість злочинця, незаконний обіг, підакцизні товари

Якщо звернути увагу на статистичні дані за останні 10 років по злочинам пов'язаним з незаконним обігом підакцизними товарами (ст. 204 КК України), то маємо кількість зареєстрованих злочинів, яка невпинно збільшується. Щорічно реєструється від 938 випадків у 2002 році до 1936 випадків у 2012 році. Наявною є тенденція до неухильного зростання, а несприятливі наслідки цього злочину є дуже шкідливими та багатогранними.

Виходячи із наведених статистичних даних, можна зробити висновок, що проблематика економічної злочинності, а разом із тим і особистості економічного злочинця у сфері незаконного обігу підакцизних товарів вбачається актуальною. Відомо, що злочини вчиняються людьми тобто особами, у такому разі успішне попередження злочинів можливо лише в тому випадку, якщо увагу буде сконцентровано на особистості злочинця, оскільки саме особистість є носієм причин їх вчинення. Тому можна сказати, що ця особистість – основна і найважливіша ланка всього механізму злочинного поведіння. Ті її особливості, що породжують таке поведіння, повинні бути безпосереднім об'єктом попереджувального впливу. Тому проблема особистості злочинця відноситься до числа провідних і разом з тим найбільш складних проблем кримінології.

Метою дослідження є урахування соціально-демографічних та кримінально-правових ознак особистості злочинця які скоїли злочини пов'язані з незаконним обігом підакцизних товарів, тому що серед учених немає єдності у підходах до виділення структурних компонентів особистості злочинця. Окремі автори досліджують структуру особистості злочинця лише з психологічних позицій без урахування соціально-демографічних і кримінально-правових ознак. Такий підхід значно обмежує систему характеристики особистості злочинця, тим більше, що в соціально-демографічній характеристиці злочинців виявляються сталі статистичні закономірності, які мають важливе значення для запобігання злочинам. Кримінально-правові ознаки, крім важливих даних про попередню судимість злочинців, містять відомості про роль злочинця у вчиненому злочині (це має особливо велике значення за умови наявності співучасті), що поряд з іншими ознаками дає можливість визначити суспільну небезпечність злочинця. А такі складові кримінально-правової характеристики особистості злочинця, як мотив і мета, розкривають причини злочинної поведінки.

Стаття рекомендована до друку кафедрою кримінального права та кримінології Харківського національного університету внутрішніх справ (протокол № 3 від 19.02.2013).

Проблематиці вивчення економічного злочинця були присвячені роботи О.М. Гогіна, М.Н. Мінаєва, М. Шоміна, Ю.М. Антоняна, А.Ф. Зелінського, С. Дьоменко та інші, але дана проблематика не була предметом їх досліджень, тобто вивчалась факультативно.

Важливим елементом предмету кримінологічної науки виступає особистість злочинця і проблеми, пов'язані з даним поняттям. Історія кримінологічної науки свідчить, що особистість злочинця не відразу зайняла своє важливе місце у предметі цієї науки. Так О.А. Герцензон, наприклад, вважав, що особистість злочинця в достатній мірі досліджується фахівцями інших наук: соціології, психології, медицини, педагогіки, психіатрії тощо. Тому, на його думку, для кримінолога не є принципово важливим вивчення даного питання [1]. І лише на порівняно пізньому етапі розвитку кримінологічних досліджень особистість злочинця зайняла одне з перших місць серед проблем, що вивчаються наукою кримінологією. Як стверджує А.Ф. Зелінський, оскільки не будь-який злочин є діяльністю – цілеспрямованою волевою поведінкою, а види злочинної діяльності різняться мотивацією і способом вчинення, неможливо виокремити таку якість особистості, яка була б притаманна всім правопорушникам поза фактом порушення закону. Піддаючи критиці поширене в багатьох підручниках визначення «особа злочинця – це особа людини, що вчинила злочин», вчений обґрунтовує свою точку зору тим, що в такому випадку мається логічна помилка (тавтологія): злочинець і є особою, яка вчинила злочин. А.Ф. Зелінський підкреслює також, що твердження «сутністю особи злочинця є її суспільна небезпека» парадоксальне: до вчинення злочину була присутня суспільна небезпека особи, яка збиралася вчинити злочин, але не було ще особи злочинця, а після вчинення злочину особа злочинця, але вже немає реальної небезпеки. Не всі особи, які порушили закон, суспільно небезпечні. Про особу злочинця, на думку вченого, може йтися тільки стосовно людини, винної у злочинній діяльності, тобто такої, що вчинила систему передбачених кримінальним законом умисних цілеспрямованих дій, спрямованих на реалізацію загального для них мотиву.

В інших випадках А.Ф. Зелінський пропонує розглядати осіб, які вчинили злочини. Вчений визнає умовність такого поділу, але пояснює його необхідність відсутністю відповідної термінології, за допомогою якої можна було б відрізнити випадкових злочинців від професійних. Універсальні злочинці, які завжди готові до вчинення будь-якого злочину, є винятком, а не правилом. Внаслідок відмінностей між типами злочинної діяльності можна розрізнити

осіб певних типів залежно від характеру злочинної діяльності й морально-психологічних особливостей правопорушників.

Виходячи з наведених положень А. Зелінський пропонує таке визначення особистості злочинця: це сукупність соціально-демографічних, психологічних і моральних характеристик, які в тій чи іншій мірі типowo притаманні людям, що винні у злочинній діяльності певного типу [2, 117–126].

Досліджуючи соціально-демографічні та кримінально-правові ознаки злочинця у сфері незаконного обігу підкацизних товарів, ми також згодні з важливістю дослідження психологічного портрету злочинця і підтримуємо думку Зелінського А.Ф., який казав: «Особистість – не тільки продукт того соціального середовища, в якій вона формувалася. Є в людині щось таке, що дозволяє їй протистояти самим несприятливим зовнішнім впливам. Що допомагає людині, яка ступає по життєвому бруду, не забруднитися? Не знаю. Не знайшов я відповіді на це питання ні в прожитих роках, ні в прочитаних мудрих книгах. Можливо, душа вічна, дар Божий. Можливо – совість або вроджений імунітет проти зла – незбагненна здатність зберігати моральну чистоту вчинків і помислів. Настільки ж явно і важко пояснити стійке прагнення до зла і злочину деяких людей, які виростили в сприятливому середовищі» [3].

Звернемося до одного з яскравих мислителів минулого століття Фрідріха Ніцше: «Проти вчення про вплив середовища і зовнішніх причин – внутрішня сила нескінченно важливіше багато чого, що представляється впливом ззовні, в сутності є тільки пристосування цієї внутрішньої сили до навколишнього» [4, 72]. Абсолютно тотожні середовища можуть отримати прямо протилежне таумачення і бути використані в протилежному сенсі у кримінологічній літературі структура особистості злочинця зазвичай розглядається виходячи із соціально-демографічних характеристик засуджених та кримінально-правової кваліфікації вчинених ними злочинів. І робиться це з принципових міркувань, про що прямо говориться в одному з нових російських підручників з кримінології: «При аналізі найближчих до злочину причинних ланцюжків і комплексів допустимо обмеження тільки соціологічними, соціально-психологічними та етико-правовими дослідженнями» [5, 281]. Якщо цю хитромудру фразу розуміти протилежно її буквальному тексту (а інакше вона взагалі незбагненна), тобто як рекомендацію утриматися від інших, крім перерахованих, методів вивчення особистості, то виникає подив: чому Кримінологія соціальною психологією займатися дозволяє, а загальною ні? Здивування по-

силюється, коли автори все ж вторгаються в психологічну структуру особистості. І правильно роблять, так як дослідження поведінки людини неможливо без звернення до її суб'єктивної сторони, тобто до психології. А всі застереження з цього приводу свідчать лише про збереження зі сталінських часів страху перед «психолізацією правових явищ».

У семантичному плані злочинець і особа, яка вчинила злочин, – тотожні поняття. Але зміст їх різний. У слові «злочинець» вчувається морально-правий докір, чого немає в описовому та морально нейтральному визначенні правопорушника. Але чи існують взагалі особливі особистісні ознаки злочинця?

На це питання в юридичній літературі є два взаємовиключні відповіді. Перший, найбільш поширений: особи, які вчинили злочини (злочинці), відрізняються від законослухняних громадян наявністю у них антигромадської спрямованості (установки). Так писали П.С. Дагель, Н.С. Лейкіна, К.Є. Ігошев і багато інших сучасних юристів. А.І. Долгова запропонувала називати злочинця криміногенною особистістю, тобто – злочинною особистістю. Інша думка полягає в запереченні поняття особистості злочинця, оскільки воно не містить ніяких специфічних властивостей, які були б властиві лише особам, засудженим за вчинення злочинів, крім формального – вступ в силу обвинувального вироку (Г.М. Резнік, Ю.Д. Блувштейн та ін.) Компромісна позиція викладена авторами одного з розділів Курсу радянської кримінології (М., 1965), які вжили поняття «особи, які вчинили злочини» як родове по відношенню до особи злочинця (криміногенного типу) і випадковому злочинцеві. Хоча випадковий правопорушник все ж названий злочинцем і схема вийшла логічно небездоганною, такий підхід до порушеної проблеми представляється заслуговуючим підтримки [6, 21].

Особа людини в значній мірі формується в процесі діяльності. Різні види діяльності в житті людини займають неоднакове місце: гру в певному віці витісняє навчальна (пізнавальна) діяльність, потім – трудова. Провідна діяльність відкладає свій відбиток на особистість, формує ті чи інші її властивості. Усяка діяльність поєднується зі спілкуванням. Власне, спілкування – це комунікативна діяльність, якою людина займається все своє життя [7, 63].

Більш коректно говорити про особистість злочинця певного типу – корисливого, агресивного, «білокомірчаного», анархічного. Найчастіше вони володіють відповідними вадами в ціннісній орієнтації чи іншими асоціальними нахилами у певній сфері людських відносин. Але наполегливі правопорушники трапляються також по причині інших особистісних

дефектів, в тому числі патологічного характеру. Це твердження не означає, що названі вади притаманні лише злочинцям. Багато страшених негідників жодного разу не побували на лаві підсудних не тільки тому, що вправно від неї ухилилися. Слід визнати, що ознак, які однозначно атестують особу злочинця, не існує. Можна говорити лише про підвищену частоту тих або інших негативно особистісних властивостей серед осіб, засуджених за злочинну діяльність певної категорії, у порівнянні з особами, приблизно того ж віку і соціального стану, але несудимими або судимими за інші злочини.

Дійсно, без розуміння соціальної сутності, властивостей і особливостей внутрішнього складу особистості людини, яка перейшла межу встановлену кримінальним законом, неможливо зрозуміти причини вчиненого нею злочину, а також розробити і впровадити заходи попередження інших злочинів.

Сутність людської особистості визначається шляхом розкриття її положення в системі суспільних відносин, її соціальних ролей, соціальних позицій, як суб'єкта соціальної поведінки, і різноманітних соціальних зв'язків. У цілому особистість може бути визначена як відносно стійка, динамічна, соціально обумовлена сукупність духовних, суспільно-політичних і морально-вольових якостей людини, свідомість і вчинки якої характеризуються визначеним ступенем соціальної зрілості і прагненням виявити свою індивідуальність [8, 88–93]. Інакше кажучи, особистість – це дійсність індивіда як соціального феномена, який реалізує себе в різних формах соціальної дії [9]. Злочин – це теж різновид соціально значимої дії, що одержує оцінку, з точки зору соціальних інститутів права. Тому поняття «особистість злочинця» включає у свій обсяг загально філософське поняття «особистості» і соціально-юридичне поняття «злочинець».

В нашій статті ми звертаємо увагу, що злочинці, які займаються незаконним обігом підакцизних товарів. Намагаються займатися цим постійно, та довготривалий час. Тобто займаються злочинною діяльністю.

У кримінології існує безліч визначень поняття «особистість злочинця». Наприклад, Ю.М. Антонян вважає, що особистість злочинця є сукупність інтегрованих у ній соціально значимих негативних властивостей, що утворилися у процесі різноманітних і систематичних взаємодій з іншими людьми [10]. На думку інших учених (І.І. Карпець, О.Б. Сахаров), під особистістю злочинця слід розуміти сукупність соціальних і соціально значимих властивостей, ознак, зв'язків, відносин, що характеризують особу, винну в порушенні кримінального закону, які в поєднанні з

іншими умовами й обставинами впливають на її анти суспільну поведінку [11]. Дане формулювання відбиває зв'язок між загально соціальними і кримінально-правовими якість поняття особистості злочинця: негативні соціальні якості утворюють особистість злочинця тільки тоді, коли вони виявляються у факті вчинення злочину.

Характеристика особистості злочинців, які вчинили кримінальні діяння економічної спрямованості, свідчить про те, що вона особливо не відрізняється за багатьма ознаками від законослухняних громадян, і тим самим має суттєві відмінності від інших категорій правопорушників.

СОЦІАЛЬНО-ДЕМОГРАФІЧНІ ТА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ ОЗНАКИ

Проведене нами за спеціальною програмою дослідження в Харківській, Сумській, Полтавській, Луганській та Київській областях, було вивчено 164 випадки злочинів, пов'язаних з незаконним обігом підакцизних товарів, з яких було визнано винними 172 особи. Дане дослідження допомогло виявити, що більша частина злочинів пов'язаних з незаконним обігом підакцизних товарів вчиняється жінкою (64,02%). Прикладом є затримання Г., яка займалася збутом незаконно виготовленої спиртовмісної рідини. Придбавши у не встановленої в ході слідства особи, 10 пляшок «самогону», збувала їх за місцем свого мешкання.[12] Відповідно на частку чоловіків приходить 40,2% даного виду злочину. За останні роки, відповідно до статистичних відомостей МВС України, показник жіночої злочинності в Україні у загальній структурі всіх осіб, які вчинили злочини, коливається від 15 до 17% [13]. За даними О.Г. Кальмана, у структурі осіб, які вчинили господарські корисливі злочини, слід відмітити майже рівне співвідношення винних чоловічої і жіночої статі (50,6% – жінок і 49,4% – чоловіків) [14]. Таке співвідношення осіб чоловічої та жіночої статі пояснюється, по-перше, тим, що у теперішній час підприємництвом займається багато людей, незалежно від статі. Вивчивши вік винних, ми змогли дійти до певних висновків щодо криміногенної активності різних вікових груп. «Найактивнішими» серед жінок слід визнати осіб у віці від 31 до 40 років (53 із 73 злочинів вікової категорії 72,6%); від 41–50 років (46 із 78 злочинів вікової категорії 58,97%) і від 51 року (6 із 9 злочинів вікової категорії 66,67%). Стосовно чоловіків маємо такий результат: від 18 до 30 років (4 із 4 злочинів вікової категорії 100%); від 31 до 40 років (26 із 73 злочинів вікової категорії 35,62%); від 41 до 50 років (32 із 78 злочинів вікової категорії 41,03%); від 51 року (4 із 9 злочинів вікової категорії 44,4%) Це не випадково. Приблиз-

но до 25–30 років у людини відбувається остаточне визначення подальшого життєвого шляху, установка орієнтирів у своїй професійній діяльності, завершується одержання освіти тощо. Після тридцяти років життя в людини відбувається закріплення досягнутих життєвих позицій.

Злочини пов'язані з незаконним обігом підакцизних товарів – це такі види злочинів, що вимагають певних знань, контактів, які приходять з віком, тому в даних видах злочинних проявів домінують більш старші вікові групи порівняно, допустимо, із загальнокримінальною злочинністю (крадіжками, розбоями, грабєжами, вимаганням тощо). Від 18 до 30 років злочини пов'язані з незаконним обігом підакцизних товарів вчиняють 2,4% осіб, а вікової групи до 18 років взагалі в нашому дослідженні не виявилось. У віці від 51 – 5,5%. Отже, середньостатистичний вік осіб, які скоїли злочини пов'язані з незаконним обігом підакцизних товарів, складає 38 років.

Як виявилось під час проведення дослідження, загальноосвітній рівень винних, що скоїли злочини пов'язані з незаконним обігом підакцизних товарів достатньо високий, навіть у порівнянні із законослухняними громадянами. За нашими даними, вищу освіту мають 29,8% винних у злочині, передбаченому ст. 204 КК України. Професійно-технічна освіта відзначається у 47,5% винних, які скоїли злочини пов'язані з незаконним обігом підакцизних товарів. Винні особи з середньою освітою складають 22,5%. Таким чином, можна констатувати, що основна маса винних відрізняється достатнім освітнім цензом. Ця обставина пояснюється тим, що заняття господарською діяльністю потребує від особи певних знань з відповідної спеціальності, наявність відповідної кваліфікації.

Вивчення родинного стану винних на момент вчинення злочину виявило наступне. Знаходилися у шлюбі 86,6% осіб, які вчинили злочини пов'язані з незаконним обігом підакцизних товарів. Решта були незаміжні або неодружені.

За результатами нашого дослідження з'ясувалося, що суспільно корисною працею, мається на увазі, що більшість винних займалися законною підприємницькою діяльністю на законних підставах, тобто були фізичними ФОП і сплачували податки до бюджету країни, на момент вчинення злочину займався 75% винних. Прикладом є кримінальна справа у відношенні Р., яка будучи ФОП, за місцем своєї законної підприємницької діяльності, у торговому кіоску, зберігала та збувала «пальону» горілку, внаслідок чого була засуджена до двох років обмеження свободи та право займатися підприємницькою діяльністю [15].

Це пояснюється тим, що зазначені злочини, власне, пов'язані зі сферою господарювання. Серед осіб, притягнутих до кримінальної відповідальності за розглянуті злочини, частіше зустрічаються люди, які займають досить високе соціальне становище у суспільстві (керівники підприємств, окремих структурних підрозділів підприємств, підприємці тощо).

Фактором, який свідчить про соціально позитивну направленість винних осіб виступає наявність судимості. Так раніше судимих за скоєння злочинів виявлено всього 4,9%.

Проаналізувавши тривалість даного злочину, ми дійшли висновку, що всередньому злочин триває від 3 місяців до 1 року. Наведемо приклад: В. займається підприємницькою діяльністю по ремонту автомобілів, облаштував за місцем свого мешкання майстерню, де і проводив ремонтні роботи. У сусідній будівлі, яка знаходилась у дворі його маєтку В. також облаштував підпільний цех по переробці нафтовмісної речовини, в результаті чого отримував пальне для автомобілів, яке збував своїм клієнтам за ціною нижчою від ринкової. Такою незаконною діяльністю В. займався протягом 6 місяців [16].

Становить певний інтерес аналіз доходу, отриманого від злочинної діяльності, як можливого джерела існування винних осіб і членів їх родини. Слід відмітити, що в матеріалах більшості вивчених нами кримінальних справ відомості про це відсутні.

Виходячи з нашого дослідження, можемо зробити висновки, що за родом діяльності особи, які вчиняють незаконні дії стосовно підакцизних товарів, це приватні підприємці, які «на папері» займаються цілком легальною діяльністю, а насправді виробляють, зберігають з метою збуту та збувають фальсифікований підакцизний товар.

Найчастіше (87% випадків) підприємцями, які збувають незаконно виготовлений товар є власники

магазинів, торгових точок, кафе, де ведеться торгівля спиртними напоями. Таким прикладом може виступати громадянин А., який будучи ФЛП, на законній основі здійснював торгову діяльність спиртними напоями в межах свого магазину. При обшуку у громадянина А. було вилучено чотири ящики спиртовмісної речовини, яка не задовольняє вимогам ДСТУ. Дана речовина була розлита у скляні пляшки, на яких була наклеєна етикетка з написом «Горілка Пшенична Хвиля». Громадянин А. пояснив, що дану горілку він збував у межах свого магазину, разом з іншим товаром [17].

Стосовно характеристики осіб винних у скоєнні злочинів пов'язаних з незаконним обігом підакцизних товарів, позитивну отримали 95,7%, а негативну 4,3%, що також свідчить про високе соціальне становище у суспільстві, та не відокремленість даної категорії злочинців від законослухняних громадян.

Отже, говорячи про осіб, які скоїли злочини пов'язані з незаконним обігом підакцизних товарів, ми не вбачаємо відокремлених рис, присутніх особам, які скоюють загально кримінальні злочини. Ми вважаємо, що особа, яка вчинила, або вчиняє злочин пов'язаний з підакцизними товарами, гранично не відрізняється від законослухняного підприємця. Йому не притаманні риси злочинця загально кримінальної направленості. На нашу думку це також ускладнює протидію, а особливо таку складову, як попередження даного типу економічної злочинності. Нажаль в окремій публікації не можна повністю розкрити всі вагомні риси даного питання, та засоби його попередження, тому особистість злочинця, пов'язана з незаконним обігом підакцизних товарів, є предметом більш ґрунтовного наукового дослідження.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Герцензон А.А. Уголовное право и социология / Герцензон А.А. – М. : Юрид. лит., 1970. – 285 с.
2. Даньшин И.Н. К вопросу о личности преступника / И.Н. Даньшин // Проблемы соц. законности. – Харьков, 1980. – Вып.6. – С. 117–126.
3. Зелинский А.Ф. Криминальная психология. Научно-практическое издание / А.Ф. Зелинский. – К. : Юринком Интер, 1999. – 240 с.
4. Ницше Ф. Воля к власти. Опыт переоценки всех ценностей / Ф. Ницше. – М., 1994. – С. 72.
5. Криминология. Учебник для юридических вузов. – М., 2005. – С. 281.
6. Зелинский А.Ф. Криминальная психология. Научно-практическое издание / А.Ф. Зелинский. – К. : Юринком Интер, 1999. – С. 21.
7. Шерозия А.Е. Психика. Сознание. Бессознательное / Шерозия А.Е. – Тбилиси, 1979. – С. 63.
8. Антонян Ю.М. Системный подход к изучению личности преступника Ю.М. Антонян // Сов. государство и право. – 1974. – № 4. – С. 88–93.
9. Найвищі інтереси – інтереси народу : виступ Президента України Л.Д. Кучми на першій сесії Верховної Ради України четвертого скликання 18 червня 2002 р. // Уряд. кур'єр, 2002 р. – № 111 (19 черв.).
10. Криминология : учебник / под ред. В.Н. Кудрявцева, В.Е. Эминова. – М. : Юристъ, 1995. – 512 с.
11. Криминология : учебник / под ред. И.И. Карпеца, В.Н. Кудрявцева, Н.Ф. Кузнецовой, А.Б. Сахарова. – М. : Юрид. лит., 1976. – 440 с.
12. Архів Ленінського районного суду м. Харкова за 2009 р. № 1-54\2009
13. Довідка про стан злочинності на території України за 12 місяців 2012 року. – К. : Інформ. бюро МВС України, 2012. – 34 с.
14. Криминологія: Особлива частина : навч. посібник / за ред. І.М. Даньшина. – Х. : Право, 1999. – 232 с.
15. Архів Артемівського районного суду м. Луганськ за 2004 р. Кримінальна справа №2-45\2004
16. Архів Ахтирського міськрайонного суду за 2010 р. №1-46\2010
17. Архівна Дарницького районного суду м. Києва за 2008 р. Кримінальна справа №1-89\2008

**КРИМИНОЛОГИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ
ЛИЧНОСТИ ПРЕСТУПНИКА
В СФЕРЕ НЕЗАКОННОГО ОБОРОТА
ПОДАКЦИЗНЫХ ТОВАРОВ**

Костенко Вячеслав Викторович

Аннотация: В данной статье автором рассмотрены некоторые аспекты криминологической характеристики субъекта преступления в сфере незаконного оборота подакцизных товаров. Представлены основные данные проведенного криминологического исследования. Указанные социально-демографические признаки личности преступника, и приведены некоторые примеры из судебной практики.

Ключевые слова: незаконный оборот, криминологический анализ, личность преступника, подакцизные товары.

**CRIMINOLOGICAL ANALYSIS
OF THE OFFENDER
IN THE TRAFFICKING
OF EXCISABLE GOODS**

Kostenko Vjacheslav Viktorovich

Summary: In this article the author considers some aspects of criminological characteristics entity crime in trafficking of excisable goods. The basic data conducted criminological research. These socio-demographic characteristics of the offender, and given some examples of litigation.

Keywords: criminological analysis, offender, illegal, excisable goods.